Битим (чуж) найд. свръшак, край

Битимиде, нар. насвършение, найподир.

Битишик (чуж) прил. неизм. словен, съединен, едно до друго, дърват се. Козята ми ся бе-тишик, чивта ми и ливадите ми ся битишик.

Битишисам, гл. дн. словя, съединя

Битишисам се гл. възвр. словя се, съединя се.

Битка (тка) бой, сражение, сблъсване на две войски.

Битоля-ля. Град в Македония, манастир. от обител. Клетите турци майфа дой-доха от град от Битоля.

Битолец (чуж) жител на Битоля, битолци ся извести с просечеството си.

Битолски, а, о, — и (чуж) горе от Битоля.

Битолски просяк, битолска просия. З. 193.

Битолски просяци, подтова име ся извести = Значи сяр ту от всичкита хора от кьде Битоля, що ходят на якяде по Балкан. полуострови на просят и дят, онди хубави ножи

Битъмедуре свършак, свършаизе. 7257.

Бъчки и всички прядки изнамурването на пръсе-ждането от станицата, много такива кле-тници сопаци ся извлъзали от Битолския сопа; но найпрочути и двци извлъзат от кичевската или кръчовската околия. Чу-товнисъ още и разлогарскитя сопаци-тя вци от сл. недобърско в разлога, които тахорде минуват под името битолски про-сяци, но по нарвнето в тъвсъ разлика.

Битовия (тка) в. Битиния, Едноставн. найд.

Бихания (тка) курва, кахтия, гнила на-мачкайта гоя и катрана, очи дейта от руспя госи, изгорите вежьа бихания. М. 105.

Бичак (чуж) нож.

Бичак аркася, на ножчета типето, чърбъ-

Бичакчия (тка) ножар, който прави, точи продава ножове.

Биче (тко) умал. от бик.

Бичевье (тко) стругане, стъргане, рязане. дъски. от турско то бичерим, бичкия.

Бичим гл. дн. бичя, стъргя, рязя дъски.

Бичим (чуж) 1) кроеж на дреха, платъ хубав има бичимъ не е хубав. 2) отсечена зелена трева, сено, сядбе. аз храня коньт си с бичим, косена, зелена трева. в. хасия.

Бичия (тка) събирано от бихове: чи-ноте на бичия
да ся бичия, де ся наши дъчия. Посл.

Бичкийница (тка) в. бичкийчя.

[illegible]кийчия (тка) струг, стругария, място [illegible]ят, рязят дъски.

Бит тур. въжка, употрябява се в сложе-ния от думи. Бит-отъ, въжкавото бичье, ка-вичъ. Бит пазар, въжкавий пазар, или ли-мний пазар; тахтабаз, би, тахтабитъ, въ-на въжка, въ въчница, стъмница, дъръвеница.

Бито мъко, това що остава от мъкото, като го бият да му извадят тъмнотата, бутаница, ръчаница, лятеница, мъ[illegible]

Битим, прич. неизм. свършило се: Отъ-битим, станало, свършило се; и бит-тим, работата се свърши.

Бито тъпано, набито, надъхтано тъпано всякато.

Битолчанец, -анка, -че, то що е от Битолец

Битолчанин, -ска, -че, жител от Битол

Битолски просяци, подтова име ся извести

Битисам, гл. свр. от битисвам.

Битисвам, -сувам. гл. дн. и възвр. свършувам и свършувам се.

Битиш. друга форма свр. вид.

Бито сирене, подсирено от бито мъко или инак изкъ изва дано маслото от мъкото че подсирено.

Бич (чуж) 1) плетеница от ремък, камшик чурбач. 2) общо бъдение, наказание 3) лют, ж[illegible] сток завоевател. Аттила бич божий

Бичакчийк, -лик (чуж) ножарски занает

Бичакчийница (тка) ножарница, дъ то пра-или продават ножове.

Биче-биче, така майка тесетъ и на[illegible]

Бицче, в. бице

Бичия така се нарича а в старо-ме рязъта камчия. в. тъча.